

سعید غافل

در ماندگی دولت در تشکیل کابینه؛ عدم تفاهم رخ دیگر استبداد در جامعه معیوب افغانستان

اضافه از سه ماه از تشکیل دولتی که مستقیم توسط سیاست استعماری سرهم شده است، دولت دو سر استعماری در نتیجه عدم پابندی استعمار حتی به سامانه های خود ساخته چون انتخابات نام نهاد، می گذرد. که تا به حال کابینه تشکیل نشده و ورزات خانه ها بیدون وزیر مانده که کار کشور و مردم و پا در هوا مانده است. علل این در ماندگی در کجاست؟

اگر تنها استعمار و نیرنگ تفرقه بینداز و حکومت کن را عامل یگانه آن ببینیم فکر می کنم ما به موضوع با دید سیاه و سفید استبدادی و دینی برخورد کرده ایم. بهتر خواهد بود مشکل را در ریشه ها دید که چرا هر کی می آید و ما را استعمال می کند و یا به عباره دیگر چرا ما استعمال می شویم؟ و چیزی از گذشته خود نمی آموزیم و جنگ، وحشت و تباهی تا به کی؟ و راه بیرون رفت چه خواهد بود؟

بنظرم استبداد از مهمترین مشکل کشور ما می باشد که و دلیل نیاموختن از گذشته در اساسی که سطح آموختن در استبداد بسیار پاهین است و استبداد بیشتر در صدد تخریب است تا تعمیر دید. و مسأله استعمال شدن را در مغز شوئی ها و پاهین بودن شعور سیاسی مردم و مادگی پرستی و بی هویتی مسخ شدگان می بینم

استبداد مشکل جامعه استبداد زده، دین زده و مردسالار ما می باشد که این استبدادزدگی، دین زدگی و مردسالاری بخش های اصلی اند که در تقویه و تغذیه یکی دیگر در پهلوی بخش های فرعی ای چون تبارگرایی، مرده پرستی، شعر زدگی (زیاد تر شکل تغزلی اش)، دروغ، جهل، مغز شوئی ها و خود فریبی و مادی پرستی در حلقه معیوب جامعه ما به تکرار و تسلسل ادامه می دهد.

خوب اینکه دو طرف به یک تفاهم ای نمی رسند صرف نظر از اینکه کدام طرف بیشتر مسؤل است. را در در ماندگی عدم پاهین آمدن خواسته های خود تا سر حد تباهی این ذهنیت های سیاه و سفید دید. که دیگر کشور، مردم و حتی اعتبار خودشان مانع در ماندگی شان نمی شود؛ که خوب استعمار ایشان را خواه با فریب و دانسته به این بازی کشانده اینها باید فکر خود را بکار بیندازند که چطور درین بازی اشتباه ها خود را جبران کنند و سامانه ای را زمینه سازی کنند که نقطه ختم به چنین بازی ها بگذارند؟